

Solens Opgang, for det er givet, at Storvildtet, Raavildtet, for ikke at tale om Kronvildtet i Jylland, skal ud at hente Føde om Aftenen og om Morgen, og det vil da være ganske urimeligt, om man ikke maa jage dem umiddelbart efter Solens Nedgang og umiddelbart før Solens Opgang. Det vil ogsaa være urimeligt af Hensyn til Jagten paa Vildgaas. Naar Sædgaasen om Vinteren kommer og smider sig paa Hveden, kan den gøre stor Ravage ved at gnave Sæden af. Jeg har set, hvordan Vildgæs i Vintermaanederne kan gnave en Hvedemark af til Bunden og trampe den sønder og sammen, som om det var Mennesker, der var gaaet over den. Da de netop kommer om Aftenen og om Morgen i Dagbrækningen, vilde det dog være urimeligt, om man ikke skulde have Lov til at skyde dem umiddelbart før Solens Opgang. Ligeledes vilde det være urimeligt, om man ikke skulde have Lov til at skyde Svømmeænder, Graaand, umiddelbart efter Solnedgang i August Maaned, naar den vitterlig gør saa stor Skade paa Høstmarkerne, som Tilfældet er. Jeg vil derfor meget henstille, at den Adgang ikke bliver beskaaret, men at i øvrigt Tiden til Natjagt begrænses det mest mulige, thi jo mere man udvider her, des mere er man sikker paa at have Krybskytteriet gaaende om Natten. Saaledes som Krybskytteriet drives nu om Stunder, er det i Virkeligheden næsten umuligt at komme det til Livs paa de store Gaarde. Nu drives det fra Automobileer paa de offentlige Veje, det drives med Lommelygter, og det drives med Salonbøsser, saa man slet ikke hører Knaldet af Skuddet. Det er ikke mere end nogle faa Dage siden, at jeg hjemme har konstateret, at Krybskytter havde listet rundt med Gummisaaler paa Støvlerne, for saa kan de liste sig nærmere til Fasanerne, naar de sidder og sover i Træerne, og de kan i Virkeligheden staa mellem de lave Bøgestammer og skyde dem med Salonbøsser paa 10 Alens Afstand. Det har intet som helst med Jagt at gøre, det er kun Barbari. Det er derfor i mine Øjne det eneste forsvarlige ud fra Synspunktet: Værn om den danske Fauna, at Natjagten begrænses til det mindst mulige, men paa den anden Side, at der er Adgang

til at jage umiddelbart før Solens Opgang og umiddelbart efter Solens Nedgang.

Det er mit Haab, at disse Synspunkter, som jeg her har fremsat, og som jeg med Sikkerhed ved er i fuld Samklang med de Anskuelser, som er de ledende i ornitologiske og i zoologiske Kredse, i Naturfredningskredse og blandt Jægere, som ikke netop hører til Fiskerklassen, maa vinde Anklang i det kommende Folketingsudvalg, og jeg gentager — og jeg taler ikke som den blinde om Farverne, men jeg ved klippekikkert, at det vil holde Stik —, at dersom de Bestemmelser, den højtærede Landbrugsminister her har foreslaaet med Hensyn til Fredning og med Hensyn til Jagttrettens Besiddelsesforhold, bliver vedtaget, saa er der ikke Landvildt her i Landet, i hvert Fald ikke paa Øerne, i Løbet af 2 Aar. Det vilde dog være Synd, om alle de Mennesker, som ikke er Jægere — og der er jo Masser af Jægere, som er Smaakaarsfolk, baade paa Land og i By, men jeg ser rent bort fra Jægerne —, ikke længere skulde kunne se et Stykke Raavildt springe i den danske Bøgeskov, ikke se en Hare løbe paa Markerne og ikke se en Hønsflokk lette paa Marken eller en Fasan, denne smukke, haardføre Fugl, som trænger ud langs ethvert Hegn, og som kommer langt ud fra Godserne, derud, hvor Gaardmanden har blot en Have med lidt Kratskov; der kan han have Fasaner, og i Moserne med Rørene kan han have dem, for Fasanen er en udpræget Sumpfugl. Det vil være Synd og Skam, om denne Vildtbestand skulde blive udryddet; og hvis den højtærede Landbrugsminister sætter sig det til Maal, som burde være hans Maal, at værne den i Forvejen haardt trængte danske Fauna baade paa Landjorden og paa Søen, saa maa han indvilge i, at de Lovbestemmelser, som her er foreslaaet, radikalt ændres.

Ludvigsen: Jeg er ganske enig med de ærede Ordførere, der allerede har haft Ordet, i, at med Hensyn til dette Lovforslag vil der blive saa meget at tale om, at det rettest bør henvises til et Udvalg. Jeg skulde derfor heller ikke have forlangt Ordet, hvis ikke det var, fordi man gentagne Gange har omtalt Fiskerne paa en saadan Maade, at man maa tro, at Fiskerne